

דיני עבודה עו"ד ונוטריונית עדי ביבר לקואה

האם עובד רשאי לגלות את גובה שכרו לחבריו לעבודה?

בפסק דין אשר ניתן לאחרונה ע"י בית הדין האזורי לעבודה, נדונה, בין היתר, סוגיית גילוי פרטי השכר על ידי עובד.

בית הדין קבע כי חשיפת השכר אותו מקבל עובד, מול חבריו לעבודה או מול לקוחות/ספקים, הינה פעולה הנתפסת בצורה שונה בתרבויות עסקיות שונות ובחברות שונות. למעסיק קיים אינטרס עסקי ברור שעובדיו לא יחשפו את שכרם, לא בינם לבין עצמם ולא מול לקוחות/ספקיו, כך שיוכל לשמור על גמישות ניהולית מרבית בקביעת השכר. מן הצד השני קיימים אינטרסים של העובד התומכים באפשרות לגלות את השכר ואף אינטרסים ציבוריים לכך.

כך למשל, בלא חשיפת השכר אין ביכולתם של עובדים לדעת כי הם מופלים לרעה בניגוד להוראות חוקי השוויון. זאת ועוד, איסור על חשיפת השכר פוגע ביכולתו של עובד לחפש עבודה חלופית בה ישתכר יותר, היות וציפיות השכר, הקשורות לשכר הקיים, הינן חלק מרכזי מהמשא ומתן לקראת תחילת העבודה. בלא יכולת למסור את נתוני שכרו הנוכחיים, או לברר מהו השכר המקובל או הקיים אצל המעסיק החדש, עשוי העובד להתחיל את המשא ומתן מנקודת פתיחה נחותה משמעותית מזו של המעסיק, דבר המעצים את פערי הכוחות ביניהם. איסור על חשיפת השכר פוגע בתחרות החופשית המתבססת, בין השאר, על עקרון חופש המידע, וניתן לטעון כי הוא פוגע אף בחופש הביטוי של העובד.

בית הדין קבע כי גובה שכרו של העובד ורכיבו אינם מידע השייך למעסיק בלבד, וככלל אין מדובר בסוד מסחרי של המעסיק. מדובר במידע פרטי השייך בצורה מובהקת יותר לעובד מאשר למעסיק. למעסיק אין זכות לחלוק מידע זה, בכפוף לחובותיו על פי כל דין, בלא הסכמת העובד, אחרת ייתכן ויהיה אחראי לפגיעה בפרטיות העובד. מן הצד השני, כאשר בוחר העובד לגלות את פרטי שכרו הוא מגלה מידע פרטי שלו, דבר אותו הוא זכאי לעשותו.

נקבע כי השכר הניתן לעובדים הינו מידע עסקי של המעסיק, אך אינו סוד מסחרי, זהו מידע הזוכה לרמת הגנה פחותה. מעבר לכך, יש להבחין בין חשיפת שכר לבין חשיפת עלות ההעסקה של אותו עובד או הרווח שנוצר למעסיק מעבודת אותו העובד. עלות ההעסקה והרווח כתוצאה מההעסקה הינם בבחינת מידע עסקי של המעסיק באופן מובהק יותר משכר העובד, ובהתאמה יש להגן עליהם יותר. בעניין אשר נדון בפסק הדין, חשף העובד את שכרו כעובד בלבד ולא את עלות העסקתו או את הרווח של השותפות.

בפרשת צ'ק פוינט (ע"ע 164/99 דן פרומר נ' רדגארד בע"מ) נקבע כי כאשר מדובר בתחרות עסקית של עובד לשעבר מול מעסיקו לשעבר, יכולים לגבור האינטרסים של חופש העיסוק והתחרות החופשית על האינטרסים של המעסיק ולבטל אף תניה חוזית המגבילה את חופש העיסוק של העובד. אם כך, ודאי שהאינטרסים הציבוריים של השוק ושל העובד גוברים על האינטרסים של המעסיק כאשר מדובר אך בחשיפת שיעור שכרו של העובד ואין מדובר בחשש לחשיפתם של סודות מקצועיים.

בית הדין ציין כי אדם משוחח על עבודתו עם שותפיו לעבודה, בזמנים טובים ובזמנים רעים, כאשר הוא מרוצה מעבודתו ומשכרו וגם כאשר יש לו השגות בנושא. זהו דבר טבעי, מובן ומותר.

במקרה שנדון בפסק הדין, בית הדין התרשם כי העובד גילה את שכרו בתום לב ולא מתוך מטרה לחתור תחת מעסיקתו. לכן, בית הדין לא מצא כי מדובר בהפרה של חובות האמון ותום הלב בינו לבין המעסיקה, בוודאי לא כזו המצדיקה קביעת פיצוי.

1 ובהר כי האמור לעיל אינו מהווה ייעוץ משפטי או תחליף לייעוץ משפטי ואינו מהווה המלצה לנקיטת הליכים כאלה או אחרים או להימנעות מהם.

שרה פנתה באופן עצמאי לחברה הביטוח אשר ביטחה אותה בביטוח סיעודי דרך קופת החולים, אולם על אף מצבה, דחתה את חברת הביטוח את תביעתה של שרה לתגמולי ביטוח סיעודי בטענה שאמנם שרה זקוקה להערכת חברת הביטוח לעזרה בהלבשה וברחצה, אולם לא הוכח לטענת החברה כי שרה סובלת מבריחת שתן.

לאור דחית חברת הביטוח, פנתה שרה פעם נוספת לחברת הביטוח תוך שצירפה מסמכים רפואיים המעידים על בריחת שתן וצורך בשימוש בחיתולים או סופגנים. על אף פנייתה בשנית, דחתה חברת הביטוח את תביעתה של שרה פעם נוספת.

לאחר קבלת הדחיה פעם הנוספת, פנתה שרה למשרדנו על מנת לבחון את זכויותיה מכוח פוליסת הסיעוד שרכשה. מאחר ומדבריה של שרה ועל פי התיעוד הרפואי שבידיה עלה שהיה על חברת הביטוח לשלם לה תגמולי ביטוח, הגיש משרדנו תביעה לבית המשפט נגד חברת הביטוח בטענה שעניינה של שרה עונה על תנאי מקרה הביטוח בפוליסה ועל כן על חברת הביטוח לשלם לה את מלוא התגמולים בגין מצבה.

לאחר הגשת התביעה התקיים גישור בתיק, בו הושג הסכם פשרה לפיו תשלם חברת הביטוח לשרה תגמולי ביטוח בסכום של 215,000 ש"ח.

מקרה זה הינו אחד ממקרים רבים בהם חברת הביטוח משלמת לנפגע רק לאחר התערבות עו"ד המתמחה בתביעות ביטוח. לכן, חשוב לזכור כי דחיית חברת הביטוח איננה סוף פסוק.

על כן, בכל מקרה בו דחתה חברת הביטוח מבוטח הטוען למצב סיעודי ובכלל - מומלץ לפנות לעורך דין המתמחה בתחום על מנת לקבל ייעוץ, הנחיות או ייצוג מול חברת הביטוח בבית המשפט ומחוצה לו.

דיני ביטוח עו"ד לירון ביבר הררי

קיבלה 215,000 ש"ח מהביטוח הסיעודי של קופת החולים לאחר שנדחתה

שרה (שם בדוי), אישה בשנות ה-80 של חייה, סבלה במשך שנים מבעיות בריאותיות רבות.

עם השנים, החלו בעיותיה הרפואיות של שרה להקשות עליה בביצוע פעולות יום יום בסיסיות, עד שנזקקה לעזרה בהלבשה, עזרה ברחצה, סבלה מחוסר יציבות ונפילות רבות ונאלצה להשתמש בסופגנים בשל בריחת שתן.

המקרה השני עסק בהולכת רגל שחצתה כביש במעבר חציה באור ירוק ורוכב אופניים חשמליים פגע בה כשחצה את הצומת באור אדום. לאור המסקנה כי אופניים חשמליים אינם רכב מנועי, נקבע כי על תאונה זו לא חל חוק הפיצויים ובאפשרות הנפגעת לתבוע את נזיקה מרוכב האופניים לפי דיני הנזיקין הכלליים.

יודגש, כי פסק דין זה שם סוף לקביעות סותרות אשר ניתנו על ידי בתי המשפט השלום והמחוזיים בשנים האחרונות ויוצר בהירות בסוגיה הנ"ל ובכך חשיבותו.

דיני נזיקין
עו"ד ליטל ביבר חייקין

אופניים חשמליים אינם נחשבים כ"רכב מנועי" על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים

בפסק דין שניתן ביום 12/10/2020 (רע"א 7451/19 עזבון המנוח גבריאל אסולין ז"ל נ' וליד דרויש) פסק בית המשפט העליון בדעת רוב, כי אין לסווג את האופניים החשמליים (תקניים ושאינם תקניים) כ"רכב מנועי" כמשמעותו בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (להלן: "החוק" או "חוק הפיצויים").

הקביעה כי אופניים חשמליים אינם נחשבים לרכב מנועי כהגדרתו בחוק, מביאה לתוצאה לפיה בתאונת דרכים בין רכב מנועי לאופניים חשמליים, דינו של רוכב אופניים חשמליים יהא כדין הולך רגל, והוא יהיה זכאי לפיצויים לפי החוק ממבטח הרכב.

מן העבר השני, הולך רגל שייפגע מאופניים חשמליים לא יזכה לפיצוי מכוח החוק, ועלול למצוא עצמו מפוצה באופן חלקי על נזקיו או להיותר ללא פיצוי אם לא ימצא מזיק ממנו יוכל להיפרע. בפסק הדין נידונו שני מקרים - המקרה הראשון עסק בתאונה בה רוכב על אופניים חשמליים נפגע מרכב שבטוח בביטוח חובה. למרבה הצער, זמן קצר לאחר התאונה נפטר רוכב האופניים החשמליים מפצעיו. לאור המסקנה כי אופניים חשמליים אינם רכב מנועי, נקבע כי דינו של המנוח כדין הולך רגל ויורשי עזבונו זכאים לפיצוי ממבטח הרכב הפוגע, לפי חוק הפיצויים.

